

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.633 van 14 juli 2011
in de zaak A. 198.891/VII-37.969.**

In zake : Amaury DE TROOSTEMBERGH
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Benny Welkenhuysen
kantoor houdend te 3210 Lubbeek
Staatsbaan 168, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 januari 2011, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de gouverneur van de provincie
Vlaams-Brabant van 29 juli 2010 waarbij aan Amaury de Troostembergh een
vergunning voor het bezit van wapens zonder munitie wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een
verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus
1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van
de Raad van State opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft
plaatsgevonden op 30 juni 2011.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker dient op 29 juni 2010 een aanvraag in tot het verkrijgen van een vergunning voor het bezit van vier vuurwapens zonder munitie.

3.2. Met het bestreden besluit van 29 juli 2010 weigert de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant de vergunning om de volgende redenen :

"De heer de Troostembergh Amaury vraagt een vergunning aan voor een wapen dat voordien vergund was op naam van de heer de Troostembergh Charles; betrokkene wilt dit wapen behouden als aandenken en vraagt een vergunning zonder munitie aan op grond van artikel 11/1 (passief wapenbezit).

Betrokkene kan zich echter niet op artikel 11/1 van de wapenwet beroepen, omdat het wapen voor de inwerkingtreding van de wapenwet van 8 juni 2006 niet vergund was op zijn naam.

De heer de Troostembergh kan evenmin een vergunning verkrijgen op grond van artikel 11/2 (erfenis), aangezien de wet bepaalt dat de erfgenaam die bewijst dat hij een wapen in zijn vermogen heeft ontvangen dat wettig voorhanden werd gehouden door de overledene, enkel binnen twee maanden nadat hij het wapen in bezit heeft gekregen, een vergunning zonder munitie kan aanvragen.

De heer (de) Troostembergh Charles overleed op 3 augustus 1994. De heer de Troostembergh Amaury had binnen de twee maanden nadat het wapen in zijn bezit was gekomen, een vergunning met als wettige reden 'erfenis' moeten aanvragen. Dit is meer dan zestien jaar na het overlijden van de heer de Troostembergh Charles niet meer mogelijk.

Betrokkene voldoet aldus niet aan de wettelijke voorwaarden uit artikel 11/1 en 11/2 van de wapenwet, de aanvraag dient bijgevolg als onontvankelijk beschouwd te worden".

3.3. Met een brief van 24 maart 2011 deelt de verwerende partij mee dat de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant op 23 maart 2011 een nieuw besluit nam en het voormeld besluit van 29 juli 2010 werd ingetrokken. Het besluit van 23 maart 2011 weigert de vergunning om de volgende redenen :

"De heer de Troostembergh diende een aanvraag in voor het bekomen van een vergunning voor de vermelde wapens die voordien vergund waren op naam van zijn overleden vader. De wapens werden in juni 2010 aangetroffen bij het leegmaken van de ouderlijke woning.

Artikel 17 van de wapenwet bepaalt dat de persoon die een vergunningsplichtig wapen verkrijgt in andere omstandigheden dan die welke zijn bepaald in de artikelen 11 en 12, een vergunning tot het voorhanden hebben van dit wapen moet aanvragen binnen drie maanden nadat hij het wapen heeft verkregen.

Het artikel verwijst uitdrukkelijk naar de artikelen 11 en 12 van de wapenwet, waarin de voorwaarden worden bepaald waaraan de personen die een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen aanvragen, moeten voldoen.

Artikel 11, §3, 9° vermeldt dat de aanvrager een wettige reden moet opgeven voor de verwerving en het voorhanden hebben van het betrokken wapen en de munitie. De wettige redenen worden in dit artikel opgesomd.

Artikel 12 is enkel van toepassing op bepaalde categorieën van personen, namelijk de houders van een sportschutterslicentie, een jachtverlof of een Europese Vuurwapenpas (afgeleverd in een andere EU-lidstaat), bijzondere wachters en occasionele schutters.

Vooraleer artikel 17 van toepassing kan zijn, dient de aanvrager bijgevolg aan te tonen dat hij over een wettige reden beschikt. In zijn aanvraag vermeldt de heer de Troostembergh dat hij de wapens wil bewaren zonder munitie en toont hij op geen enkele manier aan dat hij over een wettige reden beschikt.

Er kan bijgevolg geen vergunning tot het voorhanden hebben van de vermelde vuurwapens verleend worden".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Uit de toedracht van de feiten is gebleken dat wat de verzoeker in dezen bestrijdt is ingetrokken en dat er een nieuwe weigeringsbeslissing in de plaats gekomen is van het aangevochten besluit.

Beoordeling

5. Het voorliggend annulatieberoep is bijgevolg doelloos geworden.

6. Aangezien het beroep doelloos is geworden door toedoen van de verwerende partij, moeten de kosten te haren laste gelegd worden.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien juli tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin